

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7Csp/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616210920
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6616210920.7

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec v spore žalobkyne W. T., L.. X.X.XXXX, P. J. O. W. XXXX/XX, XXX XX B., občianka SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanej Provident Financial, s.r.o., IČO: 35805731, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou De minimis, spol. s.r.o., IČO: 36 868 949, so sídlom Lovinského č. 22, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 210,83 Eur s prísl., takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 190,33 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % p. a. od 06.08.2016 až do zaplatenia.

Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,16 %. O výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Slovenská republika m á voči žalovanému nárok na súdny poplatok zo sumy 190,33 Eur. O výške súdneho poplatku bude rozhodnuté osobitným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 26.08.2016 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 210,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % p.a. od 26.07.2016 až do zaplatenia alebo alternatívne od doručenia výzvy žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 03.07.2011 uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., t. j. so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 474712087, na základe ktorej poskytla žalovaná žalobkyni úver vo výške 660,- Eur a zároveň žalobkyňa uzatvorila so žalovanou Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, spočívajúcej v preberaní peňažnej hotovosti žalovanej spoločnosťou od žalobkyne na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru. Podľa žalobkyne Zmluva o zabezpečení splátok úveru má v zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, napriek tomu, že zmluva je uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok zahrnul do úverovej zmluvy. Žalovaný takto obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola percentuálne vo výške 51,50 % z poskytnutého spotrebiteľského úveru. Akcesorický charakter Zmluvy o zabezpečení splátok úveru v Zmluve o spotrebiteľskom úvere vychádza z bodu 1.1 Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poskytnutý úver sa tak predražil, nakoľko žalobkyňa musela navyše platiť aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru u nej v domácnosti. Uvedené pre žalobkyňu nedávalo zmysel, aby z vlastnej vôle pristúpila a požadovala uzatvorenie Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť

žalobkyne, ale bola daná ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. mala byť odmena za doplnkovú službu zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, teda aj do RPMN. Takto uvedená RPMN vo výške 70,38 % po započítaní odplaty zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru je niekoľkonásobne vyššia. Jedná sa o úžeru odporujúcu dobrým mravom a spôsobuje neplatnosť právneho úkonu ako celku. Administratívny poplatok v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je neprijateľnou podmienkou z dôvodov jeho neurčitosti a neprímeranosti. Žiadnym spôsobom nie je uvedený predmet plnenia, aký je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu administratívneho poplatku v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže absentuje požiadavka skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je potrebné považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. za neplatný právny úkon. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy za zdanlivo primeraný úrok, administratívny poplatok a poplatok za výber splátok úveru. Obchodný zástupca mandatár poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmluvy o zabezpečení splátok úveru a v Zmluve o spotrebiteľskom úvere neuviedol skutočné RPMN. Uvedená Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatný právny úkon a žalovaná má nárok iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru. Všetky peňažné plnenia žalobkyne prijímané nad rámec istiny sú bezdôvodným obohatením. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Okresného súdu Košice II zo dňa 04.10.2013 č. k. 36C/69/2011, rozhodnutie Okresného súdu Lučenec š. k. 12C/63/2013 zo dňa 14.03.2013, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.06.2013 č. k. 41Cob/139/2012. Žalobkyňa bola žalovanou poskytnutá čiastka úveru 660,- Eur, pričom žalobkyňa uhradila 1 140,35 Eur. Žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 480,35 Eur. Žalobkyňa žiadala vydať sumu 210,83 Eur, kde zohľadnila trojročnú premičiaciu dobu na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa si uplatnila zákonné úroky z omeškania po dni nasledujúcom po úhrade zo strany žalobkyne od 26.07.2016 alebo alternatívne počnúc dňom nasledujúcim po doručení výzvy na dobrovoľné plnenie žalovanému zo strany Fenix združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv, ktoré takto postupoval na základe poverenia od žalobkyne. Žalobkyňa v rámci prostriedkov procesného útoku predložila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 474712087, Zmluvu o zabezpečení splátkového úveru zo dňa 03.07.2013, Prehľad platieb žalobkyne voči žalovanému, Výzvu na dobrovoľné plnenia Kováčová Irena zo dňa 28.07.2016, Podací lístok zo dňa 02.08.2016, Vklad v hotovosti VÚB banka zo dňa 24.06.2016, 24.05.2016, 24.04.2016, Výpis z OR SR žalovaného, Zápisnicu o pojednávaní Okresného súdu Lučenec 21Csp/196/2016.

2. Súd vydal dňa 19.09.2016 platobný rozkaz č. k. 7Csp/45/2016-44, ktorým žalobe žalobkyne vyhovel, zaviazal žalovaného na plnenie sumy 210,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 26.07.2016.

3. Proti platobnému rozkazu podal včas žalovaný odpor, ktorým žiadal žalobu zamietnuť ako neodôvodnenú. Žalovaný namietal rozhodnutia súdov, o ktoré žalobkyňa opiera svoje právne tvrdenia. Uviedol, že pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 36C/69/2011-355 zo dňa 04.10.2013, uznesením Krajského súdu Košice č. k. 2Co/4/2014 zo dňa 03.04.2014 bol zrušený. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 12C/63/2012-336 zo dňa 14.03.2013 bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/157/2013-376 zo dňa 25.07.2013 a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 41Cob/139/2012 zo dňa 27.06.2013 bol vynesený v súdnom konaní, v ktorom sa žalovaný domáhal svojich nárokov voči svojim obchodným zástupcom, s ktorými mal uzatvorenú Zmluvu o obchodnom zastúpení o nároku a náhradu škody z dôvodu porušenia zmluvných povinností a preto skutkový stav nemá žiadny súvis s týmto konaním. Žalovaný poprel, že Zmluva o zabezpečení splátok úveru so žalobkyňou bol nevyhnutnou podmienkou na uzavretie Zmluvy o úvere. Ekonomickým dôvodom uzavretia Zmluvy o zabezpečení úveru žalobkyne bola skutočnosť, že nemala bankový účet alebo nemala zámer ho použiť, chcela si znížiť transportné náklady 60 x cesta tam a späť do banky, náklady za poplatky platené bankám za hotovostné vklady 60 x poplatok za hotovostný vklad na účet žalovaného a iné svoje náklady, ktoré by bez uzavretia Zmluvy o zabezpečení splátok úveru v plnom rozsahu znášala na vlastné náklady. Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola so žalobkyňou osobitne uzavretá až po uzavretí zmluvy o úvere. Žalovaný svojich obchodných zástupcov školil v dobrovoľnej povahe tejto zmluvy a nie každý spotrebiteľ Zmluvu o zabezpečení splátok úveru so žalovaným uzavrel. Zmluva o zabezpečení splátok úveru sa žalovaná zaviazala žalobkyňi poskytovať nadštandardnú doplnkovú službu spočívajúcu v pravidelnom preberaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok spotrebiteľského úveru v mieste trvalého pobytu žalobkyne a žalobkyňa sa zaviazala žalovanému zaplatiť za túto službu dohodnutú odmenu. Odmena za doplnkovú službu podľa Zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola určená dohodou strán, je primeraná v súlade s dobrými mravmi. V plnej miere zodpovedá náročnosti toho, ako sa obchodný zástupca 60 x musí

dostaviť do miesta trvalého pobytu žalobkyne za účelom plnenia zmluvy o zabezpečení splátok úveru, z čoho prirodzene vznikajú žalovanému aj značné náklady spočívajúce v cestovných nákladoch a amortizácii, rovnako ako náklady v súvislosti so stratou času a zabezpečovaní úhrad osobám, ktoré tieto činnosti v mene žalovaného vykonávajú. Keďže žalobkyňa nemusela uzavrieť Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, aby na základe Zmluvy o úvere získala spotrebiteľský úver alebo aby ho získala za ponúkaných podmienok, odmena podľa Zmluvy o zabezpečení splátkového úveru sa nezahŕňa do určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ, celkových nákladov spotrebiteľa podľa § 2 psím. g) zákona č. 129/2010 Z. z., výpočtu úrokovej sadzby a výpočtu RPMN. Podľa žalovaného dojednanie o administratívnom poplatku a výške úroku nepodlieha podľa § 53 ods. 1 OZ, z článku 4 ods. 2 Smernice 93/13 a judikatúry samostatnému súdnemu prieskumu pri prijateľnosti ceny tohto poplatku a výšky tohto dohodnutého úroku, pretože ide vždy len o jednu časť ceny úveru. Je možné len v zmysle § 53 ods. 6 OZ pripustiť súdny prieskum prijateľnosti - primeranosti celkovej odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov iba z pohľadu, či takáto celková odplata podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Keďže podľa tabuliek s maximálnymi výškami odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanými z údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi sa pohybovala najvyššia prípustná hodnota RPMN medzi 76 % až 112,52 % je RPMN v zmluve vo výške 70,38 % v súlade s akceptovaným hodnotovým poriadkom. Náklady na úver nedosahujú 2/3 zákonom povolenej výške takýchto nákladov a preto nemôžu odporovať dobrým mravom a nemôžu byť úžerou. Administratívny poplatok bol v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere prístupným a zákonom dovoleným poplatkom a ani samotná Smernica Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o Zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice 87/102/EHS v platnom znení nestanovuje žiadne obmedzenia čo sa týka druhov, rozsahu alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci poskytovania spotrebiteľských úverov. Až novelou vykonanou zákonom č. 132/2013 Z. z. s účinnosťou od 10.06.2013 došlo k obmedzeniu určitých typov poplatkov, do účinnosti uvedeného zákona žiadne obmedzenie čo sa do druhov, poplatkov i výšky, kvality zavedené neboli. Konkrétna výška administratívneho poplatku sa určuje na základe súčtu priamych nákladov za administráciu úveru a spoločných nákladov na administráciu úveru, pričom pod priamymi nákladmi sa rozumie náklady na ľudia a činnosti vynaložené výlučne na administráciu, ktoré je možné priradiť činnosti v rámci konkrétneho záväzkového vzťahu a spoločné náklady sú tvorené nákladmi, ktoré sa na administrácii konkrétneho zmluvného vzťahu podieľali len v určitom podiele a je možné ich priradiť k viacerým záväzkovým vzťahom. Výklad administratíva v danom prípade značí správu a riadenie konkrétneho spotrebiteľského úveru podľa príslušnej Zmluvy o úvere, spočívajúca v plnení všetkých povinností zo strany žalovaného, ktoré sú v prospech zákazníka a vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj konkrétneho záväzkového vzťahu. Administratívny poplatok je v Zmluve o úvere vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, čo je potvrdené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 27.06.2012 č. .9C/164/2010-230 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice z 25.03.2014 č. k. 6Co/32/2012-345 týkajúci sa zmlúv žalovaného, podľa ktorého z časti, ktorá obsahuje údaje o výške úveru v časti, ktorá obsahuje údaje o výške úveru a výške nákladov úveru je čitateľná, zrozumiteľná a oddelená od ostatných častí zmluvy. Z týchto údajov si aj bežný spotrebiteľ dokáže prečítať aká je výška úveru, aké sú náklady úveru, akú celkovú sumu bude musieť spotrebiteľ za úver zaplatiť. Podľa žalovaného je aj dohodnutý úrok uvedený jasne, zrozumiteľne, určito fixnou úrokovou sadzbou vo výške 23,57 % ročne zo sumy úveru a tento je porovnateľný s úrokmi v rozhodnom čase poskytovania inými nebankovými subjektmi a teda nejde o úžeru. V prípade ak by bola neplatná zmluva o splátkovom úvere v súlade s § 457 OZ je potrebné vyjadriť vzájomný synalagmatický vzťah, vzájomnú podmienenosť každého plnenia, ktorá je jedna strana povinná vrátiť druhej strane a v prípade žalovaného by vrátenie plnenia doplnkovej služby nebolo možné, preto by sa aplikoval § 458 ods. 1 druhej vety OZ a žalovanému by sa musela poskytnúť zo strany žalobkyne peňažná náhrada za plnenie doplnkovej služby poskytnuté žalobkyni nad rozsah 60 výberov. Žalovaný uplatnil aj námietku premlčania k údajnému neexistujúcemu žalovanému nároku z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, ale aj uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalovaná predložila súdu v rámci svojej právnej argumentácie uznesenia Krajského súdu Košice 2Co/4/2014, Krajského súdu Banská Bystrica 15Co/157/2013, maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za prvý štvrťrok 2008, až do 15.08.2010, Oznámenie 01/2012 Poštovej banky o úrokových sadzbách, Odpoveď - žiadosť o podanie správy zo dňa 06.08.2012 OTP banky.

4. Na základe podaného odporu súd uznesením č. k. 7Csp/45/2016-100 zo dňa 14.10.2016 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec.

5. Žalobkyňa v rámci svojej repliky uviedla, že na základe vyjadrenia za administratívny poplatok citujúc žalovaného nie je možné zistiť, čo vlastne bolo plnením, ktoré malo byť poskytnuté za uvedený poplatok. V Zmluve o úvere nie je uvedená žiadna špecifikácia služieb, ktoré majú byť poskytnuté za administratívny poplatok a pokus o špecifikáciu služieb, ktoré majú byť poskytnuté klientom žalovanej vo vyjadrení žalovaného nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. V dôsledku objednania netransparentného administratívneho poplatku došlo zo strany žalovaného ku konaniu, ktoré priamo zákon neporušuje, ale svojimi dôsledkami zákon obchádza in fraudem legis. Na základe, čoho možno uvažovať o nesprávne uvedenej výške RPMN a RPMN teda nie je platná. Podnetom pre zákonodarcu pre novelu, ktorá zakázala používanie poplatkov za evidenciu a správu úverov bolo zneužívanie poplatkov za správu úveru zo strany poskytovateľov úveru tým, že dodávatelia dojednávajú v zmluvách o úvere všeobecné poplatky, ktoré sa tvárili ako poplatky za správu úveru, avšak skutočné plnenie absentovalo, neúmerne navyšovali cenu úveru. Určitosť, jasnosť a zrozumiteľnosť pri dojednaní administratívneho poplatku absentuje, čím sa argumentácia ohľadom nemožnosti súdneho prieskumu stáva bezpredmetnou. Žalobkynin poplatok zahrňuje aj odmenu obchodného zástupcu za výber tohto poplatku a teda poplatok je vyšší než skutočné náklady spojené s týmto plnením, čo robí z poplatku neprijateľnú zmluvnú podmienku, vid' rozhodnutie NS SR 1NCdo/1/09 a NS ČR 21Cdo/1484/2004. Pokiaľ by bol poplatok započítaný do RPMN presiahla by niekoľkonásobne priemernú výšku RPMN. Jedná sa o snahu žalovaného obchádzať zákon pre neudržateľnú výšku RPMN. Podľa uznesenia C-76/10 Pohotovosť, s.r.o. c/a Korčkovská zavádzanie v otázke RPMN má vplyv na zrozumiteľnosť ceny spotrebiteľského úveru. Nesprávne RPMN je zavádzaním v podstatnej informácii pre spotrebiteľa a takúto prax označil Súdny dvor EÚ za klamlivú obchodnú praktiku. Konštatoval to v rozsudku C-453/10 Perenič c/a SOS Finance. Žalovaný nešpecifikoval náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) psím. f) zákona č. 129/2010 Z. z., keď neuviedol termín, ide o presný údaj, ktorý je vyjadrený uvedením dňa, mesiaca a roka.

6. Žalovaný vo svojej duplike opätovne polemizuje (v stručnosti zhrnuté z jeho veľmi obširného vyjadrenia k replike, prevažne opakujúceho svoje argumenty z odporu) so žalobkyňou ohľadom dovolenosti administratívneho poplatku, ktorý bol zakázaný až od 10.06.2013 podľa § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa žalovaného dojednanie o úroku a poplatku v Zmluve o úvere nepodlieha v zmysle § 53 ods. 1 OZ, podľa článku 4 ods. 2 Smernice 93/13 a relevantnej judikatúre súdneho prieskumu prijateľnosti, avšak špeciálna úprava v § 53 ods. 6 OZ pripustila súdny prieskum primeranosti celkovej odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov z pohľadu, či celková odplata pri jednotlivých zmluvách. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. žalovaný si vykladá pojem termín gramaticky tak, že sa jedná o vymedzenie času, v ktorom treba niečo splniť. Pojem dátum zas vymedzuje konkrétny časový údaj v podobe deň, mesiac, rok. Právna úprava nestanovuje presný formát pre naplnenie tejto zákonnej náležitosti, avšak s ohľadom aj na rozsudok Súdného dvora EÚ C-42/15 z 09.11.2016, ktorý stanovil, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť s odkazom na konkrétny dátum. Preto údaj z Zmluvy o úvere, že sa „poskytuje na dobu 60 týždňov“ zodpovedá požiadavke podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010. Odplata zo Zmluvy o úvere podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa žalovaného je nesprávne vyložené ustanovenie, podľa ktorého je potrebný rozpis každej jednotlivjej splátky na úrok istinu a ostatné náklady. Toto je potrebné iba v prípadoch podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. ak sa zmluvné strany dohodnú na amortizácii istiny, vtedy má spotrebiteľ právo požiadať o vydanie amortizačnej tabuľky podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. v ostatnom odkázal na závery Súdného dvora EÚ v rozsudku C-42/15 zo dňa 09.11.2016. Podľa žalovaného je Zmluva o zabezpečení splátok samostatnou akcesorickou zmluvou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, kde si strany presne dohodli predmet plnenia v čl. 1. bod 1.1 a cenu plnenia v článok 1. bod 1.2, ktoré sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, preto sa nemôže jednať o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 druhá veta OZ. Ďalej z § 2 písm. g) a § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. odmeny z dobrovoľných doplnkových služieb a sankcie do RPMN sa nezapočítavajú.

7. Súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu a zistil nasledovné čiastkové skutkové zistenia:

8. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vložka číslo 23439/B (na č. I. 37 - 39) súd zistil, že žalovaný je právnická osoba, ktorá má v predmete činnosti (okrem iných uvedených) uvedené poskytovanie spotrebiteľského úveru bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.

9. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (na čl. 174) súd zistil, že žalobkyňa ako fyzická osoba nepodnikateľ (čo vyplynulo z údajov uvedených v zmluve, keď uvedené údaje o žalobkyni neobsahujú údaje označujúce podnikateľa ako aj z označenej zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskej zmluve) uzatvorila so žalovaným dňa 03.07.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 474712087, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni sumu 660,- Eur, kde celkové náklady žalobkyne podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sú tvorené súčtom úroku a administratívneho poplatku, kde úrok je 23,57 % p.a. zo sumy úveru, t.j. vo výške 95,02 Eur, administratívny poplatok pevnou sumou 132,66 Eur. Celkové RPMN predstavuje sumu vo výške 70,38 %. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je 887,68 Eur, priemerná RPMN činí 46,56 %. Dĺžná suma je splatná v 60. týždenných splátkach, úver je poskytnutý na dobu 60. týždňov a termín splatnosti poslednej splátky je 7. deň 60. týždňa po uzavretí zmluvy. Úver bol poskytnutý v hotovosti. Za žalovaného podpísala zmluvu Žaneta Slatinčanová (pozn. súdu: ktorá bola vypočítaná ako svedkyňa v konaní). Úverová zmluva bola podpísaná dňa 03.07.2011. Splátka je stanovená vo výške 14,80 Eur a výška poslednej dlžnej splátky vo výške 14,48 Eur.

10. Zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru (na čl. 175) súd zistil, že ju podpísala žalobkyňa so žalovaným dňa 03.07.2013. Predmetom zmluvy je podľa článku I bod 1.1 a článku 1.2 - záväzok žalovaného počas platnosti zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalobkyni poskytnutý na základe Zmluvy č. 474712087 o bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru a záväzok žalobkyne zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 339,90 Eur, ktorá je tvorená súčtom administratívneho poplatku na úhradu nákladov súvisiacich s výberom splátok vo výške 10 % z celkovej odmeny a poplatku za výbery splátok vo výške 90 % z celkovej odmeny. Žalobkyňa sa zaviazala splácať túto odmenu v 60. pravidelných splátkach, a to v týždňových splátkach okrem poslednej splátky vo výške 5,66 Eur a poslednú splátku vo výške 5,96 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedeného v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva bola podpísaná za žalovaného Ž. D..

11. Zo Zákazníckej karty (na čl. 175 z druhej strany a nasl.) vo forme predtlačenej formuláru, vyplnenej svedkyňou Ž. D.Č. (zistené z výsluchu svedkyne dňa 20.09.2017) a podpísanou touto svedkyňou a žalobkyňou, súd zistil, že žalobkyňou je uvedená ako požadovaná suma úveru požadovaná suma 660,- Eur, doba splatnosti 60 (pozn. súdu: bez uvedenia bližšie časového údaju), požadovaný typ spotrebiteľského úveru je hotovostný spotrebiteľský úver, služba zabezpečenia splátok úveru je začiarknutá. Zákaznícka karta je podpísaná žalobkyňou a žalovaným dňa 03.07.2017.

12. Svedkyňa Ž. D. na pojednávaní dňa 20.09.2017 uviedla, že žalobkyňu pozná ako bývalú klientku žalovaného. U žalovaného bola v pracovnom vzťahu ako obchodný zástupca 5 rokov. Najvyššie dosiahnuté vzdelanie má stredoškolské. Neužíva návykové ani omamné látky, ani žiadne lieky, ktoré by znížovali jej schopnosti reprodukovať skutočnosti alebo poznávacie schopnosti. Svedkyňa sa ani nezdržiava v spoločnosti osôb, ktoré by užívali takéto prostriedky. Svedkyňa potvrdila, že žalobkyňa do zmlúv so žalovaným dala len svoj podpis. Potvrdila, že v priebehu uzatvárania týchto zmlúv ľudia všeobecne len čakajú na peniaze a nečítajú zmluvy. Svedkyňa uviedla, že pre žalovaného pracovala ako živnostníčkou, čo bolo podmienkou výkonu tejto činnosti, mala vlastné auto, všetko tak robila na vlastné náklady. Preto v prípade, že klientom poskytla úver bez zabezpečenia splátok (pozn. sudcu: t. j. bez uzatvorenia Zmluvy o zabezpečení splátok úveru), tak robila zadarmo, nemala by z toho vôbec nič, jedine pri novom klientovi províziu 20,- Eur. Výška provízie sa odvíjala od výšky poskytnutého úveru. Svedkyňa uviedla, že väčšinou sa poskytovali úvery so zabezpečením splátok úveru, málokedy sa poskytol úver bez podpísania Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, musel by to byť buď veľmi dobrý klient alebo nejaký rodinný príslušník obchodného zástupcu. Svedkyňa potvrdila, že neposkytla žalobkyni možnosť splácania úveru bezhotovostným prevodom alebo vkladom na účet. Ak by žalobkyňa nepodpísala Zmluvu o zabezpečení úveru, svedkyňa by jej nebola poskytla úver. Bolo to z dôvodu, že predtým bola žalobkyňa dobrou klientkou, ale neskôr sa zhoršila jej platobná disciplína. Zmluvu so žalobkyňou uzatvárala u žalobkyni, avšak žalobkyňu nenútila do podpísania zmluvy. Svedkyňa potvrdila, že Kartu klienta vypĺňala svedkyňa. Vždy ale vysvetlila klientom, že je potreba uzavretia zmluvy zabezpečenia splátok úveru, čo to znamená, že je to s navýšením a že bude k nim chodiť domov.

13. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že predloženú úverovú zmluvu nečítala, bolo jej len ukázané zo strany žalovaného, kde má podpísať. Ohľadom Zmluvy o zabezpečení splátkového úveru už nevedela s určitosťou vyjadriť, či jej bolo k nej niečo povedané zo strany žalovaného, avšak pamätala si, že obchodný zástupca žalovaného ju nepoučil o iných možnostiach splácania a nevedela, že za túto zmluvu

bude niečo platiť. Pre žalobkyňu by pritom nebol žiadny problém splácať splátku úveru v hotovosti na účet v banke. Žalobkyňa zistila, že došlo k bezdôvodnému obohateniu až v čase, keď prestala platiť a dala prešetriť všetky zmluvy. V tom čase si vyžiadala od žalovaného aj dokument o prehľade splátok.

14. Z Prehľadu transakcii (na č. I. 22 - 28) súd zistil, že žalovaná vybrala od žalobkyne prostredníctvom zodpovedných obchodných zástupcov Ž. D. S. M. X. W. C., L. J., C. V., S. K., T. W., C. E., P., O.Ó. Y. celkovo sumu vo výške 1 120,35 Eur. Za obdobie od 35. týždňa 2013 (ktorý zodpovedal týždni od 26.08.2013 do 31.08.2013) (pozn. súdu: označené v dokumente ako účtovný týždeň 201335) do 4. týždňa 2016 (označené v dokumente ako 201604) žalobkyňa uhradila žalovanému a žalovaný od žalobkyne vybral dokopy sumu vo výške 190,83 Eur. Žalobkyňa naposledy uhradila žalovanému sumu 2,- Eur v štvrtom týždni roku 2016 (označené v dokumente ako účtovný týždeň 201604). Žalobkyňa prestala platiť pri pokusoch o výbery v 5. týždni 2016 (označené v dokumente ako účtovný týždeň 201605). Tento týždeň zodpovedá týždňu od 25. do 31. január 2016. Tieto pokusy o výbery podľa prehľadu transakcií prebiehali až do 10. účtovného týždňa 2016 (označené v dokumente ako účtovný týždeň 201605) od 29.februára do 6. marca 2016.

15. Žalobkyňa vyzvala listom zo dňa 28.07.2016 (na č. I. 29 - 30) prostredníctvom „Fenix združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv“ žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 480,35 Eur. Podľa podacieho lístku bola zásielka podaná na pošte 02.08.2016 (na č. I. 31). Žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia do 05.08.2016.

16. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016, ktorú súd vykonal ako dôkaz listinou, súd zistil, že súd v uvedenom konaní vyslúchol v konaní žalobkyňu Alžbetu Horváthovú, ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy pani S. V.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyňi doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

17. Súd zistil, že svedok S. T. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedol, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom S. J. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobral štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spísanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

18. Súd zistil, že svedkyňa C. E. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedla, že rovnako ako manžel František Varga aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to S. V., pani Tóthovou a pani Nagyovou. Obchodná zástupkyňa ukázala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke, ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K platbám dochádzalo každotýždenne, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

19. Súd zistil, že svedok I. J. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedol, že popísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako

ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

20. Súd zistil, že svedkyňa X. Č. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedla, že bola klieťkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa. Obchodná zástupkyňa jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa pani C. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každotýždenne priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani C.Á. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

21. Súd zistil, že svedkyňa S. J. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedla, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia tieto listiny mali, mohli ich byť tak tri či štyri. Osoba, ktorá ku nej prišla jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinku. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každotýždenne doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že má aj takú možnosť, žeby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, ktorú žaluje.

22. Súd zistil, že svedok Š. Y. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedol, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

23. Súd zistil, že svedok V. T. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedol, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevie uviesť. Podpisovalo sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. Z Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatvorenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval skutočnosť či má účet v banke alebo nie, myslí si, že nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna ako keby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

24. Súd zistil, že svedkyňa S. Y. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedla, že je klientkou Providentu, od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne Márie Vaňkovej. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária I.. Q. X. V..

25. Súd zistil, že svedkyňa S. T. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedla, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si to nepamätá, pretože má dva úvery a pri druhej zmluve asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to

jej ukázala obchodná X. R. V.. Uzatvorenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa T. Č. a na konci nejaká pani O.. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

26. Z výsluchu svedka G. J. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 súd zistil, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vyplňala pani S. V., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. cez poštu, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Svedok má účet v banke už asi 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providentu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyne alebo obchodného zástupcovi cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

27. Súd zistil, že svedok Š. P. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedol, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vyplňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani T. Č.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani Č. pre peniaze a o inom spôsobe splácania ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internet bankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

28. Súd zistil, že svedok K. J. v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedol, že bral úvery od spoločnosti Provident, zmluvu uzatváral doma, trvalo to asi dve hodiny. Zmluvu podpisovala obchodná zástupkyňa S. V., podpisovalo sa viacero listín. Aké to boli listiny, k tomu sa nevedel vyjadriť, bolo to malým písmenom a zmluvy si nečítal. Celé stretnutie trvalo asi pol hodinu. V prvom prípade peniaze dostal na ruku, druhýkrát dostal kartičku a vybral si ich z bankomatu. Splácal do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila raz mesačne k nemu pri oboch zmluvách. O tom, že splácanie úveru bude do rúk obchodnej zástupkyne sa dozvedel pri uzatvorení zmluvy. O tom, že môže splácať aj inak nevedel, ale bolo to tak zrejme najjednoduchšie. Nevedel o tom, že môže platiť napr. prostredníctvom pošty, ani že je iná cena úveru keď bude chodiť pre peniaze obchodná zástupkyňa ako keď bude platiť inou formou. Spoločnosť Provident nežaluje. Dohodol sa však so zástupkyňou, že ona podá žalobu.

29. Súd zistil, že svedkyňa S. V., obchodná zástupkyňa žalovaného, v konaní sp. zn. 21csp/196/2016 uviedla, že pracovala ako obchodná zástupkyňa pre žalovaného Provident skoro päť rokov. Počas tejto

doby uzatvorila väčší počet zmlúv, približne asi tri zmluvy do týždňa, záležalo to od klientov. Zmluvy sa uzatvárali vždy doma v domácnosti klienta a postupovala podľa toho ako bola poučená zo strany spoločnosti Provident. Vždy musela u klienta zisťovať aký má príjem, aké má výdaje a podľa toho postupovala. Mala postupne viacerých nadriadených, vedúceho, resp. vedúcu, a boli sústredení podľa okresu. Klientov sa nepýtala či majú zriadený účet, pretože to nebola jej povinnosť, tak boli školení, že na túto skutočnosť sa nemusia pýtať. Klienti mali ale možnosť dostať peniaze buď na účet alebo do ruky. Ak chceli hneď peniaze tak do ruky a v tom prípade platili aj služby. Svedkyňa uviedla, že hneď musela spísať zmluvu a samozrejme, že potom chodila pre tie peniaze raz do týždňa pre splátky, čo boli tie služby. Čiže keď klienti dostali úver v hotovosti, tak chodila týždenne pre splátky, lebo to boli týždenné splátky. Svedkyňa uviedla, že vie, že keď klienti dostali peniaze v hotovosti, museli podpísať viacero listín, jednak to bolo zmluva, jednak služba KOMFORT, presne už teraz nevie, ale to bolo viacero listín. Neskôr mali takú inštrukciu, že nemôže dávať peniaze do rúk, ale len tak, že dostali bankovú kartu a cez tú si mohli vybrať peniaze, čiže aj tam bola jedna listina, že dostanú bankovú kartu, a teda listín bolo viacero. Keď klienti chceli peniaze hneď do ruky, tak museli podpísať zmluvu KOMFORT a to znamenalo, že zástupkyňa bude chodiť každý týždeň pre peniaze. Ak chceli peniaze len na účet, mohli platiť do banky, vtedy tá služba, že chodila pre peniaze nebola. Svedkyňa uviedla, že nemala prípad, kedy klienti by dostali peniaze v hotovosti a platili by splátky na účet a ani o to klienti nežiadali. Uviedla, že klientov poučila o tom, že môžu dostať peniaze na ruku, a to hneď, alebo na účet, ale to až po uplynutí určitej doby. Toto každému vysvetlila, lebo to bolo jej povinnosťou. Svedkyňa poučila klientov, že pokiaľ chcú peniaze na ruku musia vlastne zaplatiť doplnkovú službu, ktorá bude spočívať v tom, že budú obchodní zástupcovia vyberať splátky osobne a poučila ich o tom, že sú rozdielne aj poplatky za tieto služby. Úver so službou bol drahší, ale mali okamžite tie peniaze. Odmenu obchodná zástupkyňa dostávala percentuálne podľa toho koľko mala klientov. Je rozdiel či to bol nový klient alebo či bol zamestnaný alebo nie a rozdiel bol v odmeňovaní aj v prípade, keď chodila vyberať peniaze a tým keď zmluvu uzatvorila, že sa neposkytovala doplnková služba.

30. Na základe čiastkových skutkových zistení súd zistil nasledovný záver o skutkovom stave veci:

31. Žalovaný je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Žalobkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ so žalovaným dňa 03.07.2011 podpísala Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 474712087, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru 660,- Eur pri úrokovej sadzbe 23,57 % zo sumy úveru a administratívneho poplatku vo výške 95,02 Eur. RPMN bola vo výške 70,38 %, celková čiastka zaplatená žalobkyňou činila z tejto zmluvy sumu vo výške 887,68 Eur. Priemerná hodnota RPMN bola 46,56 %. Žalobkyňa bola povinná zaplatiť sumu v 60. týždenných splátkach vo výške 14,80 Eur a výška poslednej splátky bola 14,48 Eur. Termín splatnosti poslednej splátky bol 7. deň 60. týždňa po uzavretí zmluvy. Podmienkou poskytnutia uvedeného úveru podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola Zmluva o zabezpečení splátok úveru zo dňa 03.07.2011 (ako vyplynulo z výpovede svedkyne Ž. D. a tvrdení žalobkyne). Uvedenú zmluvu v spotrebiteľskom úvere a zmluvu o zabezpečení splátkového úveru podpísala za žalobcu svedkyňa Ž. D., ktorá v tom čase vykonávala funkciu obchodného zástupcu na živnosť. Zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 339,90 Eur v splátkach po 5,66 Eur, výška poslednej splátky bola suma vo výške 5,96 Eur. Odplata bola za to, že žalovaný bude poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok spotrebiteľského úveru na základe zmluvy č. 474712087. Obchodná svedkyňa Ž. D. uvedenú zmluvu predložila na podpis žalobkyňi s tým, že je podmienkou uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v opačnom prípade jej nebude poskytnutá zmluva o zabezpečení spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa vykonávala platbu v prospech žalobcu v 30. týždni v roku 2013 (vyplýva z výpisu platobnej histórie) vo výške 20,50 Eur, čo zodpovedá dňom od 22.07.2013 do 28.07.2017. Platby žalobkyne vykonané v 35. týždňa od 26. do 31.08.2013 až do 4. týždňa 2016 sú v celkovej výške 190,33 Eur. Žalobkyňa prestala platiť od 25. do 31. január 2016 a v tejto dobe (kedy prestala platiť) si dala posúdiť obe zmluvy so žalovaným a zistila, že by sa mohlo jednať o bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa vyzvala žalovaného výzvou zo dňa 28.07.2016 na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 480,35 Eur do 05.08.2016.

32. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v znení ku dňu 03.07.2011: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická

osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení ku dňu 03.07.2011 (ďalej len „ZSÚ“): Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. d), g) ZSÚ: Na účely tohto zákona sa rozumie:

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

35. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) ZSÚ v znení ku dňu 03.07.2011: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

36. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ v znení ku dňu 03.07.2011: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Podľa § 19 ods. 2 ZSÚ v znení ku dňu 03.07.2011: Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

38. Podľa § 451 ods. 1 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

39. Podľa § 451 ods. 2 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Podľa § 456 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

41. Podľa § 457 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

42. Podľa § 517 ods. 1 OZ v znení ku dňu 03.07.2011: Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení ku dňu 03.07.2011: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení ku dňu 31.01.2013: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.: Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

46. Podľa § 100 ods. 1 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

47. Podľa § 100 ods. 2 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

48. Podľa § 101 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

49. Podľa § 107 ods. 1 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

50. Podľa § 107 ods. 2 OZ, v znení ku dňu 03.07.2011: Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

51. Na základe vyššie uvedených právnych predpisov a vykonaného dokazovania súd skutkovo a právne uzatvára: Žalobkyňa ako spotrebiteľ so žalovaným ako dodávateľom služby podpísala Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.07.2011. Táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) ZSÚ a jedná sa o spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 ZSÚ. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 660,- Eur. Podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru na základe vykonaného dokazovania ako vyplynulo z výsluchu svedkyne Ž. D. a bola po podpísaní Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 03.07.2011. Jedná sa o nepomenovanú zmluvu podľa § 51 OZ. Uvedená zmluva je spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. OZ, nakoľko zmluvy boli uzavreté medzi dodávateľom - žalovaným, ktorý konal pri uzatváraní a plnení zmlúv o pôžičke v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom

- žalobkyňou (fyzickou osobou - nepodnikateľom), ktorá pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru nekonala v rámci svojho predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 2 písm. g) ZSÚ sú celkovými nákladmi spotrebiteľa aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa § 2 písm. i) ZSÚ sú ročnou percentuálnou mierou nákladov (v skratke RPNM) celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na ustanovenie § 19 ods. 2 ZSÚ pre účely posudzovanej situácie žalobkyne a žalovaného v súvislosti so Zmluvou o zabezpečení splátok úveru sa na účely výpočtu RPNM použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Výnimkou stanovené v § 19 ods. 2 ZSÚ sa nevzťahujú na predmetný prípad., nakoľko sa nejedná ani o poplatky za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov spotrebiteľa, prípadne náklady na vedenie účtu spotrebiteľa a náklady na ostatné platobné transakcie, kde otvorenie účtu nie je dobrovoľné atď. Z tvrdení žalobkyne a výpovede svedkyne Ž. D. - bývalej obchodnej zástupkyňi žalovaného, bolo preukázané bez akýchkoľvek pochybností, že podmienkou uzavretia predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 474712087 zo dňa 03.07.2011 a poskytnutia spotrebiteľského úveru žalobkyňi bolo uzavretie Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 03.07.2011. Ako súd zistil z výsluchu svedkyne - bývalá obchodná zástupkyňa Ž. D.S. bola k tomu, aby uzavrela so žalobkyňou Zmluvu o zabezpečení splátok úveru motivovaná tým, že v prípade uzavretia akejkoľvek zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ktorá nebola prvýkrát uzatvorená s novým klientom žalovaného) bez zmluvy o zabezpečení splátkového úveru nemala žiadny príjem z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prípade žalobkyne nešlo o novú zmluvu, žalobkyňa mala uzatvorených v minulosti aj iné zmluvy so žalovaným. Svedkyňa preto nemala dôvod podpísať so žalobkyňou zmluvu o poskytnutí úveru bez podpísania uvedenej zmluvy t. j. Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej získala obchodná zástupkyňa províziu. Rovnako svedkyňa potvrdila, že keby nebola podpísaná uvedená zmluva o zabezpečení splátkového úveru, nepodpísala by sa zmluva o spotrebiteľskom úvere. Súd pri vyhodnotení jej výpovede nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali jej svedeckú výpoveď (užívanie omamné látok, liekov, ktoré by znižovali jej rozpoznávaciu alebo ovládaciu schopnosť). V uvedenom prípade nie je svedkyňa zo strany žalovaného ohľadom vrátenia provízií v žiadnom vzťahu so žalovaným v súčasnosti napriek tomu, že tam v minulosti pracovala a žalovaná k žalobkyňi tak isto okrem klientskeho vzťahu nemala žiadny iný vzťah. Uvedenú výpoveď svedkyne žalovaný ani nespochybnil. Súd teda pri prihliadnutí kritérií ako bol vzťah svedka k stranám sporu prejednáwanej veci jeho rozumová a duševná úroveň, okolnosti, ktoré vplývali na vnímanie skutočností, o ktorých vypovedal spôsob reprodukcie týchto skutočností, chovanie pri výsluchu, poznatkov zistených na základe hodnotenia iných dôkazov súd nemal pochybnosť o tvrdeniach svedkyne, ktorá bola priamym účastníkom za žalovaného pri uzavretí obidvoch zmlúv. Z výsluchu svedkyne aj vyplynulo, že ona sama vypíňala Zákaznícku kartu, kde je začiarknutá požadovaná služba zabezpečenia splátok a žalovaná len podpisovala uvedenú kartu. Skutočnosť, že ani iným klientom žalovaného, nebolo ponúkaná možnosť poskytnutia úveru bez podpísania zmlúv o zabezpečení splátok úveru súd zistil z predložených písomného dôkazu - zápisnice svedkov vypočutých v konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016, na ktoré súd prihliadol podpore.

52. Na základe uvedeného zistenia súd s odkazom na § 2 písm. g) ZSÚ mal za to, že uvedený poplatok za doplnkovú službu vo výške 339,90 Eur, ktorý žalovaný si nechával vyplácať na základe Zmluvy o zabezpečení splátok úveru mal byť súčasťou celkových nákladov žalobkyne ako spotrebiteľa a mal byť súčasťou vypočítanej RPNM podľa § 2 ods. i) ZSÚ a premietnutý do výpočtu RPNM v samotnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 474712087 zo dňa 03.07.2011. Tento poplatok zahrnutý do RPNM nebol, čo nebolo sporné medzi žalobkyňou a žalovaným.

53. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ je podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere RPNM a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať náklady spotrebiteľa v súlade s § 2 písm. g) ZSÚ. Keďže nebola sporná skutočnosť medzi stranami sporu, že v zmluve uvedenej RPNM nie je obsiahnutá odplata vo výške 339,90 Eur vyplývajúca zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru a teda skutočná RPNM, je iná a vyššia než je uvedená RPNM 70,38% a teda v neprospech spotrebiteľa má uvedený nedostatok dôsledky v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ. Uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný mal nárok od žalovanej len na vrátenie sumy 660,- Eur, t. j. sumy ktorú jej poskytol ako spotrebiteľský úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 474712087 zo dňa 03.07.2011. Žalovaná uhradila žalobcovi celkovo sumu 1 120,35 Eur. V prijatom

plnení zo strany žalovaného v sume presahujúcej sumu 660,- Eur, tak vzhľadom na vyššie uvedené došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 OZ, nakoľko žalovaný sumu vo výške 460,35 Eur vybral od žalovanej bez právneho dôvodu, nakoľko samotná Zmluva o spotrebiteľskom úvere je bez poplatkov a bez úrokov a žalobkyňa má

54. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného sa súd sa zaoberal či uvedený nárok v rozsahu ktorom si žalobkyňa uplatnila nárok z bezdôvodného obohatenia je dôvodný. Súd predovšetkým uvádza, že plnenie poskytnuté žalobkyňou nad rámec sumy 660,- Eur (vzhľadom na zistenia súdu, na ktoré aplikoval § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ) je v zmysle § 451 ods. 2 OZ tzv. bezdôvodným obohatením. t.j. žalovaný získal majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, nakoľko jeho nárok na odplatu v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) nie je daný. Podľa § 107 ods. 1 OZ sa právo na bezdôvodné obohatenie premlčí za 2 roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Jedná sa o tzv. subjektívnu premlčaciu dobu. Podľa § 107 ods. 2 veta prvá OZ sa právo na vydanie plnenie z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky. V tomto prípade sa jedná o tzv. objektívnu premlčaciu dobu. Subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej premlčacej lehoty a pre jej začiatok je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor získal bezdôvodné obohatenia. Súd z predloženého písomného dôkazu obsahu dôkazného prostriedku Výzvy na dobrovoľné plnenie (na č. l. 29) v nadväznosti na dôkaz zistený z výsluchu žalobkyne a Prehľadu transakcií, zistil, že žalobkyňa poverila spoločnosť FÉNIX združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom prešetriť zmluvy dala najskôr v týždni od 25. do 31. január 2016, keď prestala žalovanému uhrádzať výbery, ktoré žalovaný prostredníctvom svojich obchodných zástupcov požadoval. Tieto pokusy o výbery podľa prehľadu transakcií prebiehali až do týždňa 29.februára do 6. marca 2016. Vzhľadom na uvedené súd mal zato, že žalovaná získala subjektívnu vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu najskôr dňa 01.02.2016, t. j. deň nasledujúci po uplynutí týždňa, v ktorom žalobkyňa prestala uhrádzať žalovanému výbery. Takto podľa názoru súdu subjektívna premlčacia doba začala plynúť, až od 01.02.2016 a keďže žaloba bola podaná až dňa 26.08.2016 t. j. nedošlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ a nárok bol uplatnený včas. Žalobkyňa si uplatnila aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 210,83 Eur. Ako súd zistil z výberu platby žalobkyne uskutočnenej v 30. týždni v roku 2013 (vyplýva z výpisu prehľadu transakcií) bol vykonaný výber 20,50 Eur. 30. týždeň roku 2013, zodpovedal dňom od 22. do 28.07.2017, t.j. uvedená čiastka 20,50 Eur v 30. týždni 2013 bola podľa súdu uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ a preto súd v uvedenom zvyšku žalobu zamietol. Pokiaľ ide o platby vykonané žalobkyňou, kde neuplynulo objektívna premlčacia doba a ide o platby z 35. týždňa od 26. do 31.08.2013, keďže žaloba bola podaná 26.08.2016 od uvedenej platby v 35. týždni 2013 nedošlo k premlčaniu nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Takto celková suma kde nedošlo k uplynutiu objektívnej premlčacej doby a bola uplatnená včas je vo výške 190,83 Eur a v tomto rozsahu súd žalobe vyhovel.

55. Pokiaľ ide o žalovaným právnu argumentáciu, že v prípade vyhovenia žalobkyni pre bezdôvodné obohatenie žalovaného, treba žalobkyňu zaviazať na vrátenie plnenia doplnkovej služby podľa § 457 OZ a aplikáciou podľa § 458 ods. 1 druhej vety OZ peňažnú náhradu, súd tento názor nezdieľa. Z dôvodu, že súd neurčil neplatnosť Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, ale posúdil bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a teda nebola naplnená hypotéza § 457 OZ t. j. ak je zmluva zrušená alebo neplatná, neuplatnil dispozíciu t. j. povinnosť každého z účastníkov neplatnej zmluvy vrátiť si vzájomné plnenia. Vzhľadom na zistenú skutočnosť týkajúcu sa nesprávne uvedenej výšky RPMN, ktorá sama o sebe spôsobila bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 474712087, súd sa už ďalšími argumentmi žalobkyne ani žalovaného nevysporiadať, nakoľko by nič nezmenili na rozhodnutí súdu. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

56. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky súd žalobkyni priznal v súlade s § 517 ods. 2 OZ a § 3, §10c nar. vlády SR úrok z omeškania vo výške 8 % z priznanej istiny 190,33 Eur (ktorý zodpovedal výške 8% + 0 % úroková sadzba ECB k 06.08.2016). Súd priznal úrokovú sadzbu odo dňa nasledujúceho po stanovení dátumu splatenia pohľadávky - 05.08.2016 voči žalovanému, t. j. od 06.08.2016. V časti požadovaného úroku z omeškania od 26.07.2017 vo výške 8 % zo sumy 210,83 Eur, žalobu zamietol, nakoľko ju považoval za nedôvodnú.

57. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov: Ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

60. Súd žalobkyňi priznal náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcejmu jeho čistého pomeru úspechu v súlade s § 255 ods. 1,2 CSP. Žalobkyňa si uplatňovala sumu vo výške 210,83 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % z uplatňovanej istiny od 26.07.2016, čo v číselnom vyjadrení ku dňu rozhodnutia súdu činí sumu vo výške 20,66 Eur, a takto spolu si žalobkyňa uplatňovala sumu 231,49 Eur (210,83 + 20,66). Súd žalobkyňi priznal 190,33 Eur s 8 % úrokom z priznanej istiny od 06.08.2016, čo činí sumu 18,19 Eur a dokopy 208,52(190,33 + 18,19). To zodpovedá pomeru žalobkyňiného úspechu 90,08 %. Pomer úspechu žalovaného tak činí 9,92 % (100 - 90,08), čistý pomer úspechu žalobkyne tak činí 80,16 % (90,08 - 9,92) a v tomto rozsahu súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

61. O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli, v súvislosti s tým, že žalobkyňa je ako spotrebiteľ oslobodená od súdneho poplatku, súd rozhodol podľa výsledku konania podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z priznanej sumy v súlade § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. O výške súdneho poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku analogicky v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.